

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove

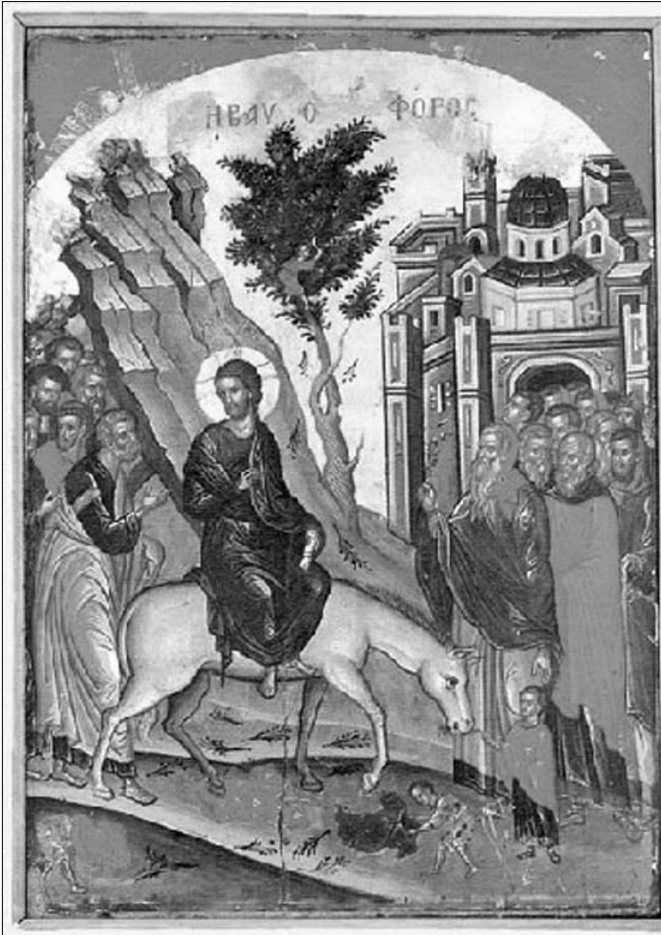
Nr. 4(261) 17 aprilie 2013

DUMINICA FLORIILOR SAU INTRAREA DOMNULUI ÎN IERUSALIM

Stăteau față în față. El, Mirele, și ea, răsfățata fiică a Sionului. De pe Muntele Măslinilor, de unde privea Hristos, cetatea Ierusalimului se desena la orizont semeț, încordată, cu toate simțurile ascuțite. El, Mesia cel promis, venea la ultima întâlnire însoțit de vuietul mulțimii care-l călca pe urme, încă din Betania. Alaiul acesta ca de nuntă se agățase cu cerbicie de persoana Mântuitorului încă de la episodul învierii lui Lazăr, cel mort de patru zile. Ca și în alte dăți, Iisus înfrunța moartea altora, arătându-i neputința, rușinând-o. Așa avea să se întâmple și cu propria Lui moarte...

În fața Ierusalimului, în acea duminică de 2 aprilie a anului 33 de la Nașterea Sa, Dumnezeu, întrupat într-un om încă tânăr, privea îngândurat locul unde va gusta de bunăvoie, până la capăt, consecințele neascultării adamice. Mireasa lui dragă, Ierusalimul, îi va fi încăpere de tortură, loc al umilinței, mormânt. Ultimul act din istoria așteptării mesianice va fi unul sângeros, cumplit, mirosind a trădare și moarte. Nici o bucurie nu va însoți nuntirea aceasta a omului cu un Dumnezeu doldora de iubire. Da, un Dumnezeu preaplin de dragoste, de nesfârșită compasiune, care-și lasă Cerurile și Se dă singur morții - adică Se abandonează de bunăvoie acelei experiențe a nimicului pe care nu El a creat-o, pe care nu o cunoștea! Solidar cu făptura slăbănogită de păcat, îndurând fără să cârtească legea libertății de El sădită în inima omului, acest Dumnezeu imprudent - credul, cum ar gândi unii, care, de altfel, L-au executat fără milă - S-a prezentat în fața umilințelor și a morții cu toată simplitatea unui cuceritor de inimi: călare pe mînzul asinei!

Tot atât de contrariați or fi fost și contemporanii proorocului Zaharia, cel ce, cu 500 de ani înainte ca Mântuitorul să se nască, I-a vestit intrarea în cetatea Ierusalimului călare pe un... măgar. Halal Mesia! - vor fi gândit atunci iudeii de pe vremea lui Zaharia;

Halal împărat! - vor fi gândit fariseii și cărturarii de acum 2000 de ani; Halal dumnezeu mai aveți și voi,

creștinii! - or gândi și acum „deșteptii” lumii noastre. Și totuși proorocia s-a împlinit întocmai, magistral tâlcuită de Sf. Ioan Gura de Aur, 4 veacuri mai târziu. Acesta ne încredințează că mînzul asinii pe spinarea căruia Hristos a fost purtat spre Ierusalim nu simbolizează altceva decât Biserica cea nouă a creștinilor, iar asina, mama acestui mînz, reprezintă vechea credință iudaică, care pășeste în istorie pe urmele odraslei sale... Mai mult, Iisus nu călărește direct pe spinarea mînzului, ci I s-au întins hainele apostolilor, devenite adevărată interfață între Biserică și Mântuitorul lumii. Animalul merge supus, cu blândețe (deși nu cunoscuse căpăstrul), închipuind ușurința cu care neamurile vor primi blîndul jug al Evangheliei iubirii.

Dacă toată creația a avut o trăire aparte atunci, nu același lucru se poate spune despre ethosul mulțimilor adunate să prăznuiască Paștele Legii vechi chiar în epicentrul revelației dumnezeiești: la Ierusalim. Er Shalom, orașul păcii, nu putea fi întâmpinat de către Domnul păcii decât pe cel mai inofensiv animal, înconjurat de copii. Ce pașnică ofensivă, ce blîndă cucerire a celui mai împietrit și trufaș oraș al lumii! Împietrit în prejudecata și trufit peste măsură, deoarece în el răsunase de atâtea ori glasul dumnezeieștilor descoperiri.

Mulțimea revărsată pe povârnișul Muntelui Măslinilor - afirmă exegeții - nu era, în marea-i majoritate, din Ierusalim. După Hristos se țineau scai orbii surprinși de strălucirea luminii, slăbănogii întremați, demonizații eliberați de locuirea răului și toți cei ce asistaseră înmărmuriți la învierea lui Lazăr, în Betania. Așadar, după El se țineau locuitorii aceluia sat dimpreună cu miile de pelerini, veniți din toate colțurile Iudeii, Galileii, Samariei și chiar de mai departe, spre a se închina la Ierusalim, la Sărbătoarea Corturilor.

(continuare în pag. 4)

Mitropolia Moldovei desfășoară în Postul Mare campania de ajutorare *Casă de piatră pentru cea de suflete*, prin care se vrea ajutorarea unei familii cu șase copii în vederea procurării unui apartament

Ioan și Mariana Foltea, în vârstă de 33 de ani, sunt absolvenții Universității de Stat din Moldova. În căsnicie Dumnezeu i-a binecuvântat cu 4 fete și 2 băieți. Toți sunt frumoși, sănătoși și bine educați. Duminică și de sărbători îi vezi pe toți la biserică, primind Sfintele Taine. E o adevărată familie creștinească, unde virtutea este în capul mesei, iar smerenia și cumpătarea îi caracterizează. Sunt plini de viață și optimiști, trăind cu ziua de azi și nădăjduind că Dumnezeu le va purta de grijă și mâine.

Visul acestei minunate familii este să-și aibă propria casă; oricât de modestă, dar a lor. Astfel, demarăm această campanie de ajutorare a familiei Foltea.

Din puținul fiecăruia se face mult în fața Domnului. Fie ca de Sfintele Paști, cu contribuția tuturor creștinilor, această familie să intre în propria casă.

Donațiile pot fi făcute pe contul familiei Foltea în lei:
Banca de Economii S. A.
c/d 28097014989
c/b BECOMD2X609

c/f 1003600002549
cont 2225001498331/123000
sau transmise direct familiei:
tel.: 068017896 - Foltea Mariana Fiodor.

BĂTRÂNEȚE MAI FERICITĂ

Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldove în parteneriat cu Academia de Teologie Ortodoxă din Moldova, prin intermediul Centrului de Misiune Ortodoxă „Arhm. Anatolie Tihai”, Organizația Tinerilor Creștini Ortodocși din Moldova,

organizează în perioada 6 - 16 mai 2013 (săptămâna luminată și săptămâna blajinilor) campania de Sf. Paști „Bătrâneți mai fericite”.

Scopul campaniei este ameliorarea situației bătrânilor singuratici. Acțiunea este o ediție de promovare a solidarității sociale între generații.

În aceeași perioadă în rețelele de magazine Fourchette, Everest, Fidesco și Metro ș. a., vor fi amenajate boxe speciale pentru donații, iar voluntarii îi vor îndemna pe cumpărători, în preajma sărbătorilor de Paști să ajute un bătrân singuratic.

Donațiile materiale sub formă de produse alimentare nealterabile și haine pot fi aduse pe tot parcursul lunii aprilie, la sediul Centrului de Misiune Ortodoxă „Arhm. Anatolie Tihai” - Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Ismail 46, Academia de Teologie Ortodoxă din Moldova.

Donațiile financiare pot fi făcute pe rechizitele bancare de mai jos:

Euro Credit Bank,
cod bancar - ECBMMD2X
cod fiscal - 42442011
cont de decontare - 225127162031 MDL;
225127162031 USD; 225127162031 EUR;

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la

Curierul Ortodox pe anul 2013

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

7 aprilie

În ziua prăznuirii Bunei Vestiri, Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a liturghisit la biserica "Buna Vestire" din Chișinău. În seara zilei ÎPS Vladimir a săvârșit Acatistul Sfințelor Patimi la Mănăstirea Ciuflea după care a urmat tinderea în monahism a duhovnicului-administrator al sfântului așezământ Prot. Mitr. Teodor Roșca.

31 martie

În duminica prăznuirii Sfântului Grigore Palama, Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la catedrala mitropolitană din Chișinău. În seară zilei, Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir dimpreună cu clericii Catedralei Mitropolitane a săvârșit slujba Pasiei (Acatistul Sfințelor Patimi).

29 martie

Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir s-a întâlnit cu preoții și preotesele din circumscripția de Strășeni.

26 martie

ÎPS Vladimir a participat la lucrările conferinței științifico-practice "Patrimoniul bisericesc – istorie și modernitate", ediția a III-a.

24 martie

În Prima duminică din Postul Mare, numită Duminica Triumfului Ortodoxiei, Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala „Nașterea Domnului” din Chișinău.

22 martie

În ziua prăznuirii celor 40 de mucenici din Sevastia, Vlădica Vladimir, căruia i-au coliturghisit mai mulți slujitori, a oficiat serviciul divin praznical la Catedrala "Nașterea Domnului".

21 martie

În joia din prima săptămână a Postului Mare în Catedrala Mitropolitană Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a citit Canonul Sfântului Andrei Cretanul.

AU FOST DECORAȚI

7 aprilie

Parohul bisericii "Buna Vestire" din Chișinău Prot. Mitr. Victor Mihalaș a fost decorat cu Ordinul "Ștefan cel Mare și Sfânt" pentru buna îngrijire de turma încredințată spre păstorire, iar Prot. Petru Stratan, cleric al bisericii "Buna Vestire" a fost distins cu Medalia "Ștefan cel Mare și Sfânt" pentru munca depusă spre binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova.

HIROTONII

7 aprilie

În cadrul liturghiei de la biserica "Buna Vestire" din Chișinău, diaconul Andrei Morari, care a fost hirotonit în treapta de preot pe seama bisericii cu hramul "Nașterea Maicii Domnului" din s. Zăicani, r. Criuleni.

31 martie

În cadrul Liturghiei de la catedrala mitropolitană din Chișinău diaconul Aurelius Zmeu care a fost hirotonit preot pe seama parohiei "Sf. M. Mc. Haralampie" din Chișinău, iar absolventul Academiei Teologice din Chișinău, Serghei Apostol, care s-a învrednicit de Hirtinie în treapta diaconească.

22 martie

În cadrul Liturghiei Darurilor Mai Înainte Sfințite săvârșită la catedrala Mitropolitană din Chișinău tânărul Anatolii Cobzac a fost Hirotonit în treapta de diacon.

Colaborare între Direcția pentru protecția drepturilor copilului și Protopopiatul sectorului Centru al capitalei

Postul cel Mare este un demers la fapte bune și la grijă față de cei aflați în boală și în dificultate. Astfel, în toiu postului Protopopiatul I Chișinău a stabilit un parteneriat de colaborare cu Direcția pentru protecția drepturilor copilului din sectorul Centru al capitalei.

Acum două săptămâni a avut loc o întrevedere între aceste două instituții, iar la 9 aprilie a fost programată o primă acțiune de caritate. Evenimentul s-a desfășurat în sala de festivități a Preturii din sector, adunând peste 35 de beneficiari ai direcției. Manifestarea a fost binecuvântată de către părintele protopop Vadim Cheibaș și un sobor de preoți prezenți la acțiune.

A urmat un cuvânt duhovnicesc a părintelui Vadim, în care s-a referit la boală și suferință, precum și la familiile socialmente-vulnerabile din inima capitalei. În acest sens părintele protopop a elucidat intenția protopopiatului, în care intră peste 20 de parohii, să îngrijească mai multe familii cu copii ținându-i la pat, dar și care au nevoie de ajutor. S-a propus organizarea unor activități comune: festival de cântece pascale, pelerinaje la mănăstiri și concursuri religioase.

Dna Lidia Ștefăneț, șefa Direcției, a mulțumit din suflet preoților prezenți pentru dragoste plină de dăruire față de beneficiarii instituției, menționând că aceste familii au nevoie, în primul rând, de consiliere duhovnicească.

La final s-au împărțit produse alimentare pentru 35 de familii cu copii invalizi, acțiuni de caritate la care au contribuit câteva biserici din cadrul protopopiatului: Catedrala Mitropolitană, Catedrala "Schimbarea la Față", bisericile "Sf. Nicolae", "Sf. Pantelimon", "Tuturor Sfinților", "Întâmpinarea Domnului" și "Sf. Haralambie".

Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldove îngrijorată de noile tentative de dezbinare a credincioșilor

Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldove salută inițiativa credincioșilor de a se implica în soluționarea celor mai stringente probleme cu care se confruntă societatea autohtonă, reiterându-și angajamentul ferm de condamnare a flagelurilor sociale și de luptă împotriva acestora conform învățăturii Evanghelice.

Totodată, Direcția Mitropolitană își exprimă îngrijorarea referitoare la utilizarea unor lozinci aparent constructive în interese de grup și de dezbinare a Bisericii Ortodoxe din Moldova. Situația nu este nouă, astfel încât am asistat iar la o tentativă de denigrare a imaginii Înalț Prea Sfințitului Mitropolit Vladimir și de lansare a unor acuzații nefondate.

În această ordine de idei chemăm creștinii ortodocși să nu dea curs acestor îndemnuri subversive care vin să tulbure liniștea socială mai ales în perioada Postului Mare, atunci când se cere cu deosebire liniște, pace și bună înțelegere între oameni.

Subliniem faptul că și în continuare, oricare nu ar fi presiunile și oricât de mult nu s-ar insista asupra abandonării luptei pentru cauza unității, Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldove în frunte cu Întâistătorul ei rămâne fidelă idealurilor promovate și neclintită pe calea valorificării aspirațiilor creștinești și spirituale defnitorii pentru neamul nostru.

Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldove atenționează clerul și credincioșii asupra cazurilor de oficiere a serviciilor divine de persoane oprite din slujire

Conform raportului Protopopului de Cimișlia, Prot. Mitr. Nicolae Goreanu, în comuna Porumbrei, satul Sagaidacul-Nou, raionul Cimișlia, monahul Antim (Tudos), oprit de a săvârși cele sfinte de către Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir încă în anul 2002, oficiază samavolnic așa-zise servicii divine (inclusiv Sfintele Taine) inducând în eroare credincioși nu doar din circumscripția sus-menționată ci și din întreaga republică.

Prin prezenta, Direcția Mitropolitană cere Protopopilor din cuprinsul Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove de a se ocupa de informarea clerului și a poporului din circumscripțiile pe care le administrează asupra acestui caz pentru a evita răspândirea acestui fenomen negativ și pentru a sta încă o dată de strajă canonicității Bisericii Ortodoxe din Moldova.

Direcția Mitropolitană

Spre atenția preoților din cuprinsul Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove

Aducem la cunoștința preoților din cuprinsul Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove că pentru a pregăti setul de acte de constituire a comunităților religioase (înregistrarea statutului în redacția nouă, atribuirea codului fiscal IDNO,

eliberarea certificatului de înregistrare de tip nou și perfectarea ștampilei) în conformitate cu legislația în vigoare, este necesară întreprinderea următorilor pași:

Pregătirea actelor de constituire (certificatul de înregistrare, codul fiscal, ștampilă);

Copiile xerox ale buletinelor a 10 (zece) fondatori;

Decretul de numire a preotului-paroh și copia xerox a buletinului acestuia.

Parohiile neînregistrate urmează să prezinte actele pentru adresa juridică.

În cazul în care aveți întrebări, apălați: Eduard Pleșca – 069323208; pleskaeduard@gmail.com

Congresul Părinților “Salvați copiii”

Cu binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului Vladimir, la data de 4 aprilie, în Sala cu Orgă din Chișinău, s-a desfășurat Congresul Părinților “Salvați copiii”, la care au participat preoți, părinți, bunei și persoane cărora le pasă de starea familiei creștine.

În cadrul evenimentului s-au discutat subiecte precum vaccinarea forțată, colectarea datelor personale, justiția juvenilă, predarea vieții sexuale în școli, etc.

În urma discuțiilor plenare, adunarea a aprobat o Adresare către Parlamentul și Guvernul Republicii Moldova, a cărei text îl expunem mai jos:

A D R E S A R E

Astăzi familia din întreaga lume se ciocnește de amenințări serioase, iar Moldova nu este o excepție în acest sens. Un prejudiciu considerabil asupra prosperității și asupra drepturilor familiei astăzi îl aduc asemenea fenomene ca: distrugerea valorilor familiale tradiționale, larga popularizare a alcoolismului, a narcomaniei, a prostituției, a homosexualității și pedofiliilor, propaganda publică a violurilor și a libertinajului sexual, a modului de viață imoral și antifamilial, propaganda divorțurilor și a avorturilor, evidenta intervenție a statului în viața familiei sub pretextul protecției neîndreptățite și incorect interpretate a drepturilor copilului, lipsa de respect în societate față de rolul de autoritate al părinților, distrugerea legăturilor firești familiale și conflictul (neînțelegerea) între generații.

Multe din aceste fenomene distrugătoare, străine de valorile culturale și tradiționale locale, se popularizează și se răspândesc prin intermediul resurselor structurilor interstatale, precum ONU (Organizația Națiunilor Unite) și CE (Consiliul Europei).

Astfel se încalcă independența statului și se denaturează (se falsifică) normele dreptului internațional; se constată o vădită rea-întrebuințare a mecanismelor dreptului internațional și o presiune nedrept orientată asupra țării noastre.

Membrii Congresului “Salvați copiii” cer ca neapărat să fie revizuite legislația în vigoare a țării și practica existentă în diferite sfere ale vieții sociale, cu scopul de a anula normele care sunt în detrimentul moralității societății și a instituției familiei.

În domeniul învățământului trebuie acordată o deosebită atenție drepturilor familiei și părinților în stabilirea înalțelor valori morale pentru copiii lor. Este necesar să fie recunoscut din nou rolul principal și central al familiei în domeniul învățământului copiilor. Părinților trebuie neapărat să li se ofere posibilitatea de a verifica conținutul informației din învățământul școlar și de a contribui efectiv la perfecționarea acestuia.

Cerem să fie garantat, dreptul părinților de a alege tipul de învățământ pentru copiii lor, incluzând dreptul de a da copiilor educație și învățământ preșcolar și școlar la domiciliu, în familie.

Participanții la Congresul „Salvați copiii” evidențiază în special prioritatea familiei în procesul de educație a copiilor, referitor la partea intimă a vieții omului. Familiarizarea copiilor cu diferite probleme legate de educația sexuală trebuie să se facă doar cu acordul părinților, care în prealabil trebuie să ia cunoștință cu toate materialele din acest domeniu, pus la dispoziția copiilor.

Neapărat trebuie stopată practicarea programelor de studii noi, impuse, precum „Educația sexuală”, care nu corespund cu valorile morale, tradiționale și familiale ale țării noastre.

Învățământul, în general, trebuie să educe în copii sentimentul moralității și al pudorii și să-i orienteze spre crearea unei familii și la abținerea de la activitate sexuală până la căsătorie, cât și în afara căsătoriei.

Membrii Congresului „Salvați copiii”, preocupați de soarta familiei și a țării (a poporului), fac apel către reprezentanții organelor de conducere a Republicii Moldova, către experți și către întreaga societate, cu rugămintea să facă tot posibilul ca să ocrotească și să întărească instituția familiei, moralitatea societății și să se împotrivescă hotărâtor la tot ce aduce daune familiei și o distruge.

Luând în considerație cele menționate, membrii Congresului părinților “Salvați copiii”:

Susțin adresarea Înalț Prea Sfințitului Vladimir, Mitropolit al Chișinăului și a întregii Moldove și cer insistent parlamentului Republicii Moldova de a stopa proiectul de lege privind protecția specială a copiilor în situație de risc și a copiilor separați de părinți, adoptat de către parlamentul Republicii Moldova la data de 21 martie în prima lectură. Conform prevederilor acestui proiect, orice familie din Moldova se poate trezi cu o decizie prin care ar fi lipsită de dreptul de ași educa copii. Prin votarea legii, parlamentul va legifera cele mai negative practici internaționale din domeniul așa zisei justiții juvenile sau protecției sociale. Mii de familii în Europa suferă pe urma acestui fenomen iar tendința legislațiilor internaționale revine la principiul educației copilului prioritar de către familia biologică.

Susțin sesizarea Centrului pentru Drepturile Omului în vederea modificării legii privind protecția de stat a sănătății publice din 03 februarie 2009 și a legii nr. 547 din 21 iulie 1995 cu privire la învățământ, în vederea legiferării dreptului de alternativă a părinților de ași vaccina sau nu copiii precum și dreptul de ași educa copii la domiciliu.

Cerem Ministerului Educației să fie stopată practicarea programelor de studii noi, impuse, precum „Educația sexuală”, care nu corespund cu valorile morale, tradiționale și familiale ale țării noastre, iar în acest sens în regim de urgență să fie retrase din bibliotecile școlare volumul II al enciclopediei Larousse “Viața sexuală”.

Educația religioasă – axă sigură și permanentă de formare a unei personalități morale

În perioada 2-4 aprilie 2013, Departamentul Studii al Mitropoliei Moldovei, în colaborare cu revista „Altarul Credinței”, Departamentele Educație, Tineret și Sport din mun. Chișinău și raionul Fălești, Facultatea de Litere a Universității de Stat din Moldova, Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă”, avându-i în calitate de invitați pe preotul Dorin Opreș, doctor în științele educației, și Ioan Scheau, doctor în filosofie, lectori la Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, România, a organizat activități dedicate politicilor de realizare a educației religioase.

Agenda activităților desfășurate de Departamentul mitropolitan Studii a inclus:

1. Inițierea unor discuții vizând perspectivele educației religioase în învățământul din Republica Moldova. În acest scop au avut loc întrevederi cu prorectorul USM, dna Otilia Dandara, cu decanul Facultății de Litere, dna Claudia Cemârțan, cu prorectorul UPS „Ion Creangă”, dl Igor Racu, cu dl profesor universitar Virgil Mândăcanu, cu studenții de la câteva facultăți. S-a stabilit organizarea unor conferințe comune între universitățile din Republica Moldova și Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia în toamna anului curent, care se vor axa pe probleme ce țin de spiritualitatea creștină.

2. Discuții cu masteranzii de la programul Studii filologice și spiritualitate creștină a USM. Lect. dr. Ioan Scheau s-a referit la paradigma postmodernă a legitimării învățământului prin performativitate, criteriu care presupune că învățământul este un subsistem al sistemului social, aceasta însemnând că învățământul trebuie, pe de o parte, să asigure performativitatea sistemului social, iar, pe de altă parte, să formeze competențele necesare sistemului social. Pr. lect. dr. Dorin Opreș a ținut să-i orienteze pe masteranzi către o nouă abordare a predării religiei în școală, subliniind diferența dintre educația teologică și cea religioasă.

3. Seminar de formare a metodiștilor și inspectorilor de religie din cadrul eparhiilor. La Palatul Mitropolitan s-au pus în discuție cele mai stringente probleme cu care se confruntă școlile la capitolul predării religiei. Invitații au venit cu sugestii privind valorile și finalitățile în educația creștină, au povestit din experiența României în implementarea acestei discipline școlare în ultimele două decenii.

4. Seminarul de formare a profesorilor de religie din mun. Chișinău, desfășurat pe data de 3 aprilie la Liceul „LITTERARUM”. Profesorul de religie, preot Maxim Radu-Tataru, a ținut o lecție publică în clasa a IV-a cu subiectul „Despre post”, demonstrând că vine către copii cu modelul de predare educațional, nu cu cel teologic. Tema seminarului fiind „Strategii didactice interactive de predare/învățare a religiei”, aprofundarea cunoștințelor teoretice la subiect a fost susținută de prot. Dumitru Tolico, care a expus specificul învățământului problematizat, modelând în echipe introducerea elementului problematizării la ora de religie și de pr. dr. Grigore Costin, care a prezentat modelul ERR de desfășurare metodică a lecției de religie, punând în evidență evocarea. Dr. Ioan Scheau s-a referit la experiența României privind implementarea curriculumului axat pe competențe, iar pr. dr. Dorin Opreș – despre experiența în materie de manuale și programe școlare la religie.

5. Seminarul de formare a profesorilor de religie din raionul Fălești, care a avut loc la Liceul „Ion Creangă”, unde Religia se predă de trei ani. Profesorul de religie, preot Ioan Pelin, a prezentat o lecție demonstrativă în clasa a VII-a, cu genericul „Sfinții împărați Constantin și Elena. Edictul de la Milan”, consacrată anului jubiliar al Edictului de la Milan. Profesorii de religie au avut ocazia să pună întrebări, să discute cu pedagogii români despre succesele și insuccesele în predarea religiei și să afle despre rezultatele și eșecurile colegilor din România în materie de educație religioasă.

Rezumând, putem formula mesajul ce se desprinde din discuțiile întreținute: Periodic, având în vedere valorile și finalitățile educației religioase, experiențele excepționale diferite vor determina schimbări în curriculum. Dacă disciplina Religie „trage la aceeași căruță” a învățământului, trebuie să fie egală în drepturi cu toate celelalte discipline școlare.

În continuare venim cu unele generalizări ale problemelor abordate în cadrul întâlnirilor cu profesorii de religie, inspectorii și metodiștii din episcopii.

Deci, punând în balanță toate materiile predate

în școală, ce valoare ar avea predarea religiei? Observăm că pe parcursul timpului științele progresează, se schimbă cursul politic, apar noi abordări etc. și, evident, se schimbă conținuturile, se modifică chiar sistemul de valori. Dar învățătura lui Iisus Hristos nu poate fi schimbată, ea „a adus o nouă înțelegere a imaginii pe care omul trebuie să o aibă asupra propriei persoane, ca ființă socială creată de Dumnezeu” (D. Opreș). Existența umană are valoare de dar suprem, iar formarea omului, perfecționarea lui este condiționată de ajutorul divin, prin cunoașterea lui Dumnezeu și în relație cu semenii, iar acest proces este continuu, el va dura în veșnicie. Astfel, putem afirma cu certitudine că materia predată de profesorul de religie nu se va schimba niciodată. El întotdeauna va face educație în spiritul valorilor. Rolul profesorului de religie vine de la înțelegerea propriu-zisă a cuvântului religie, care înseamnă legătura liberă, conștientă și personală a omului cu Dumnezeu, fundamentată pe iubire și libertate. Și dacă această legătură pentru fiecare om este liberă, ea nu-i poate fi luată, fapt demonstrat de viețile martirilor. Profesorul de religie nu-i poate da, evident, elevului legătura cu Dumnezeu, dar îl poate ajuta să-L cunoască, să urce treptele devenirii spirituale, fundamentând educația religioasă pe necesitățile elevului.

Recunoaștem că în materie de educație religioasă suntem la început de cale. Având în vedere complexitatea problemei abordate, suntem în căutarea unui instrumentar teoretico-didactic, punerii în evidență a virtuților formatoare ale predării religiei în școală, în căutarea unor soluții/sugestii concrete de predare. Evocând principalii pași parcurși în ultimii 10-12 ani în implementarea disciplinei Religie în învățământul preuniversitar din Republica Moldova, și anume cadrul legislativ, punerea în evidență a fenomenului religios, subliniem că educația religioasă nu trebuie să țină de circumstanțial, de evoluții politice mai mult sau mai puțin precare, ci e bine să devină o axă sigură și permanentă de formare, indiferent de vremuri și capricii umane.

Acestea fiind spuse și discutate în cadrul activităților desfășurate, tragem concluzia că lucrurile trebuie să fie înțelese într-o cheie valorică, că trebuie să învățăm să-l privim pe elev ca pe un copil obișnuit, ținând cont de particularitățile lui de vârstă, venind în clasă cu educație religioasă, nu cu teologie, ultima fiind specifică învățământului teologic. Să înțelegem că elevul vine la ora de religie să afle ceva ce îl va ajuta să trăiască altfel. Profesorul de religie, dacă pune pe primul loc teologia, pierde terenul, deoarece copilul nu are nevoie de scolastică, el are nevoie de educație, are nevoie să-i spunem cum să procedeze atunci când vede că regulile stabilite nu sunt respectate. Să învățăm a nu pune în fața copilului sarcini irealizabile, să-l ajutăm să înțeleagă că viața în Hristos este a trăi în bucurie. Copiii așteaptă valori și se întrebă, la anumite etape de vârstă, cum să trăiască în valori și care sunt valorile pe care le poți lua în veșnicie.

Hristos anume despre acestea îl va întreba pe profesorul de religie: pe câți i-ai ajutat să escaladeze urcușul duhovnicesc?

La întrebarea despre cât de des ar trebui revăzută programa la Religie, s-a constatat că experiențele excepționale diferite, acumulate de profesori pe parcursul implementării curriculumului, vor impune schimbările necesare.

De asemenea, se analizează și se reformulează competențele pe categorii de vârstă, în funcție de schimbările din societate, dar educăm continuu în lumina modelului oferit de Mântuitorul Iisus Hristos.

Din discuțiile întreținute și întrebările adresate de profesorii de religie, de inspectorii școlari și de metodiștii din protopopiate s-a cristalizat ideea că înscrierea la cursul de religie trebuie să fie liberă, pe cicluri de învățământ, cererea fiind scrisă o singură dată pentru treapta concretă. Nu poți să corectezi nimic prin educație, dacă elevul se înscrie când vrea și abandonează când vrea o disciplină școlară. Odată înscriș în clasa a V-a, el urmează să studieze Religia până în clasa a IX-a.

De asemenea, s-a menționat că evaluarea cunoștințelor la disciplina Religie este complicată, unii pledând pentru notarea elevilor, alții – pentru calificativele bine, foarte bine.

Semnat de Angela Levinga, șeful cabinetului metodic al DSMM

CALENDAR ORTODOX APRILIE - PRIER

1 D 14 Duminica Sf. Ioan Scărarul.

Cuv. Cuv. Macarie Mărturisitorul.
2 L 15 Cuv. Tit, făcătorul de minuni; Sf. Mucenici Amfian și Edesie.

3 M 16 Cuv. Nichita Mărturisitorul; Sf. Mucenic Elpidifor.

4 Mc 17 Cuvioșii: Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe de la Maleon

5 J 18 Sfinții Mucenici: Claudie, Diodor, Nichifor, Serapion, Teodul și Agatopod.

6 V 19 Sf. Mucenic Irineu, Episcop de Sirmium; Sf. Eutihie, Patriarhul Constantinopolului.

7 S 20 Cuv. Gheorghe Mărturisitorul, Episcopul Mitilenei; Sf. Mc. Caliope și Achilina.

8 D 21 Maria Egipteanca; Sfinții Apostoli: Irodion, Agav și Ruf.

9 L 22 Sf. Mucenic Eupsihie; Cuv. Vadim.

10 M 23 Sfinții Mucenici: Terentie, Pompei, Maxim, Macarie; Sf. Mc. Dima.

11 Mc 24 Sf. Mc. Antipa, Sf. Ierarh Calinic de la Cernica.

12 J 25 Sf. Mucenic Sava de la Buzău, Cuv. Vasile Mărturisitorul.

13 V 26 Sfinții Sfinți Mucenici: Artemon, Cvintilian și Dada.

14 S 27 Sămbăta lui Lazăr. Sf. Martin Mărturisitorul, Episcopul Romei; Sf. Mc. Tomaida.

15 D 28 Duminica Floriilor. Sfinții Apostoli: Aristarh, Pud și Trofim; Sf. Mc. Crescent; +) *Sfântul Cuvios Vasile de la Poiana Mărului.*

16 L 29 Săptămâna Patimilor. Sfințele Mucenice fecioare: Agapia, Irina și Hionia.

17 M 30 Sf. Sfințit Mucenic Simeon, Episcopul Persidei; Cuv. Acachie, Episcopul Melitinei.

18 Mc 1 Cuv. Ioan, ucenicul Sf. Grigorie Decapolitul; Sf. Cosma episcopul.

19 J 2 Cuv. Ioan de la Lavra Veche; Sf. Sfințit Mucenic Pafnutie.

20 V 3 Vinerea Mare. Prohodul Domnului. Sf. Teotim, Episcopul Tomisului; Cuv. Teodor Trihina; Sf. Ap. Zahau.

21 S 4 Sf. Sfințit Mucenic Ianuarie episcopul; Sf. Mucenice Alexandra împărăteasa și Filipia.

22 D 5 Învierea Domnului. Cuv. Teodor Sicheotul episcopul; Sf. Apostol Natanail.

23 L 6 Săptămâna Luminată. +) Sf. Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de biruință.

24 M 7 +) Sf. Ierarhi Ilie Iorest și Sava, Mitropoliții Transilvaniei; Sf. Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureș; Sf. Pasicrat și Valentin; Cuv. Elisabeta.

25 Mc 8 Sf. Apostol și Evanghelist Marcu; Sf. Macedonie, Patriarhul Constantinopolului.

26 J 9 Sf. Sfințit Mucenic Vasile, Episcopul Amasiei; Sf. Glafira și Cuv. Iusta.

27 V 10 Sf. Sfințit Mucenic Simeon, ruda Domnului. Icoana Maicii Domnului „Izvorul Tămăduirii”.

28 S 11 Sfinții Apostoli Iason și Sosipatru.

29 D 12 Duminica Tomii. Sfinții 9 Mucenici din Cizic; Cuv. Memnon Mărturisitorul.

30 L 13 Paștele blajinilor. Sf. Apostol Iacob, fratele Sf. Apostol Ioan, fiul lui Zevedeu.

Duminica Floriilor sau Intrarea Domnului în Ierusalim

(continuare din pag. 1)

Acesta era alaiul care se ivise, în după-amiaza acelei duminici, la intrarea de Răsărit a marii cetăți. Dincoace de ziduri, poporul ierusalimitean, călăuzit de mai-marii sinagogii, era nedumerit. Ba chiar „...toată cetatea s-a cutremurat, zicând: Cine este acesta?”, așa cum ne încredințează Evanghelia după Matei. Dar de ce tocmai acum s-a cutremurat Ierusalimul, că doar și în alte dați apariția lui Hristos era însoțită de minuni și semne cerești? Textul evanghelic ne face să credem că, de fapt, fariseii și căpeteniile sunt cei care s-au cutremurat! Și nu din pricina pildelor sau tămăduirilor lui Hristos, ci din aceea a entuziasmului popular cu care a fost întâmpinat. Sufragiul mulțimii, al necăjiților, leproșilor, ologilor, săracilor, dezmoșteniților soartei, al celor străfulgerați de adevărul credinței - asta a cutremurat Ierusalimul în după-amiaza aceluia neuitat aprilie!

Bine au priceput fariseii: istoria chiar e pe cale de a-și schimba cursul! Măsura omului tinde să se plinească, ca și Legea lor cea veche; Creația se întoarce în baierile firii ei, dragostea începe să inunde pământul într-un altfel de potop - cel al Harului. Mângâietorul șede la porțile inimii omului; peste mai mult de 50 de zile Se va pogori în formă de limbi de foc. Mai mult, iadul presimte și el, că

o vietate șireată, atacul ce i se va da, iar balamalele lui trosnesc; edificiul neputințelor omeneste, al păcatului imposibil de ispășit, se va prăbuși curând, dezlegat din ferecătura minciunii. Este răzmerița și zavistie mare în lumea duhurilor. Jos, pe pământ, oamenii parcă au și ei o premoniție... Păcatul ancestral pare mai evident acum, de vreme ce s-a ajuns până aici. Adică până la a vedea - cu groază! - că pârğa istoriei omului nu e altceva decât moartea lui Dumnezeu, ca împlinirea spirituală a lumii, după catastrofa prăbușirii din Rai, sta în jertfa singularică a Fiului Omului, Care singur va muri pentru toți...

Fără Învierea cea de a treia zi, totul e fără rost, oricât de frumoase ar fi cuvintele și faptele lui Iisus. Tot așa și în cazul nostru: oricâte lucruri luminate am face, oricât de bine am vorbi ori am scrie, fără credință și conștiința Învierii totul e zadarnic, totul e praf și cenușă. De aceea, dreptmăritori creștini, în această Duminică, să nu pregetăm a ne duce la biserică - Ierusalimul nostru restaurat - ca să întâmpinăm intrarea Domnului așa cum se cuvine; pentru că Hristos - contemplându-ne inimile - să nu poată zice cu jale, ca odinioară, când a plâns la porțile cetății: „Dacă ai fi cunoscut și tu, în ziua aceasta, cele ce sunt spre pacea ta! Dar acum ascunse sunt de ochii tăi”.

Răzvan BUCUROIU, *Lumea credinței, anul II, nr. 4(9)*

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Săptămâna Patimilor exprimă perioada de la Florii până în Sămbăta cea Mare inclusiv. Conform rânduielilor canonice, în această săptămâna se ajungează până spre seară. Caracteristica esențială a acestei săptămâni sunt Deniile.

Luni, în Săptămâna Patimilor, se face pomenirea patriarhului Iosif, vândut de frații săi cu treizeci de arginti. El este o preînchipuire a lui Hristos, care a fost vândut de Iuda. Acuzat de desfrânare, ajunge în temniță. În urma talmăcirii unor visuri, este scos din închisoare și pus administrator peste tot Egiptul. Stăpânirea lui Iosif peste Egipt era o prefigurare a biruinței lui Hristos asupra păcatelor lumii.

Tot în această zi se face pomenire și de smochinul neroditor, blestemat de Hristos să se usuce pentru că nu avea rod. E o pildă dată omului, din care trebuie să rețină, că Dumnezeu este atât iubire cât și dreptate. Deci, la judecata de apoi, El nu doar va răsplăti, ci va și pedepsi pe cei ce nu au rodit.

Începând cu Denia de duminică seara, se cântă până în Sfânta și Marea Joi următorul tropar:

“Iată mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care va afla-o priveghind; iar netrebnică e cea pe care o va găsi lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuezi, ca să nu te dai morții și afară din Împărăție să te încui, ci te deșteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu nostru, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi”.

Marti se face pomenirea celor zece fecioare. Este o pildă care are menirea să ne ține trează datoria de a trai permanent în Hristos. Numai așa vom avea răspuns bun la judecata finală, căci prin împlinirea voii divine, Hristos ia chip în noi. Concluzia acestei pilde este că Hristos, trebuie să Se regăsească în fiecare dintre noi în orice moment.

Din pildă reținem că cinci fecioare au

avut doar candelă fără ulei, iar celelalte cinci au avut și candelă și ulei. Candelă fără ulei reprezintă realizarea de sine în totală nepăsare de ceilalți. Candelă cu ulei reprezintă evlavia însoțită de milostenie.

Miercuri în Săptămâna Sfințelor Patimiri se face pomenirea femeii păcătoase care a spălat cu lacrimi și a uns cu mir picioarele Mântuitorului, înainte de Patima Sa, ca simbol al pocăinței și îndreptării omului păcătos. “Doamne”, zicem noi către Hristos, “femeia care căzuse în păcate multe, simțind dumnezeirea Ta”, deci, fiind mișcată de harul dumnezeiesc spre cunoașterea cea mai presus de înțelegere, “a luat rânduiala de mironosiță”. A făcut ceea ce doreau să facă femeile mironosițe după înmormântarea Mântuitorului. A anticipat înmormântarea lui Hristos și pregătirea Lui cu miresme, “aducând mir de mult preț”. A fost mistuită de dorința de a i se dezlega păcatele: “Dezleagă-mi păcatele mele, așa cum eu mi-am dezlegat părul”.

Joi Patimilor este închinată amintirii a patru evenimente deosebite din viața Mântuitorului: spălarea picioarelor ucenicilor, ca pildă de smerenie, Cina cea de Taină la care Mântuitorul a instituit Taina Sfintei Euharistii, rugăciunea arhierască și începutul patimilor prin vinderea Domnului.

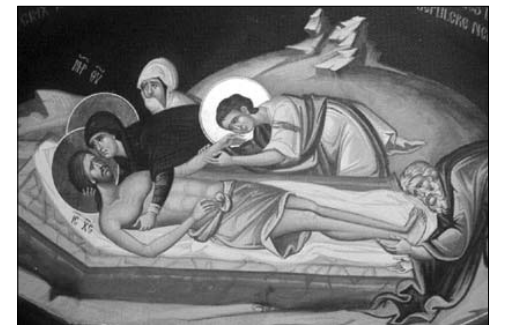
După ce a săvârșit Cina cea de Taină,

Mântuitorul le dă ucenicilor o nouă poruncă: “Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul. Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții.” Nu întâmplător în fața Sfântului Potir, noi spunem Mântuitorului: “Nu-ți voi da sărutare ca Iuda, nu voi spune Taina Ta vrăjmașilor Tăi; ci, ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta”.

Vinerea Mare se face pomenirea de sfințele, înfricoșătoarele și mântuitoarele Patimi ale Mântuitorului și de mărturisirea tâlharului celui recunoscător care a dobândit raiul. Patimile Domnului sunt numite sfințe, mântuitoare și înfricoșătoare. Sfințe pentru că Cel ce suferă este Fiul lui Dumnezeu, mântuitoare pentru că Cel ce pătimizește nu este un simplu om și înfricoșătoare căci toată făptura s-a schimbat la răstignirea lui Hristos: “Soarele s-a

întunecat, pământul s-a cutremurat și mulți din morminte au înviat”.

Sfânta și Marea Sămbătă prăznuim Sîngroparea lui Hristos cu trupul și pogorârea la iad cu dumnezeirea pentru a ridica din stricăciune la viața veșnică pe cei din veac adormiți.

Astfel, noi zicem: “Când Te-ai pogorât la moarte Căla ce ești fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea dumnezeirii. Iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dăătorule de viață, Hristoase Dumnezeu nostru, mărire Ție”. Rânduiala Bisericii noastre este ca îndată după ce se spun cu cântare cuvintele în care facem prohodirea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, îndată după aceea se pomenește Învierea.

Ajunși în ziua Sfintei Învieri, Biserica ne cere:

“În Ziua Învierii să ne luminăm cu prăznuirea și unii pe alții să ne îmbrățișăm, și să le zicem frați și celor ce ne urăsc pe noi și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”.

Să luam aminte la cum petrecem aceste zile, ca la finalul lor să avem putere să răspundem chemărilor Sfântului Ioan Gură de Aur: “Toți să vă ospătați din ospățul credinței, toți să luați bogăția bunătății. Nimeni să nu plângă pentru sărăcie, că s-a arătat împărăția cea de obște, nimeni să nu se tânguiască pentru păcate ca iertare din mormânt a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului. A stins-o pe ea Cel ce a fost ținut de aceea, prădat-a iadul Cel ce s-a pogorât la iad. Și aceasta mai înainte apucând Isaia a strigat: Iadul, zice, s-a amărât întâmpinându-Te pe Tine jos, s-a amărât că s-a stricat, s-a amărât că s-a batjocorit, s-a amărât că s-a omorât, s-a amărât că s-a legat. A luat trup și de Dumnezeu s-a lovit, a luat pământ și s-a întâmpinat cu cerul, a luat ce a văzut și a căzut întru ce n-a văzut. Unde-ți este moarte boldul? Unde-ți este iadule biruința? Înviat-a Hristos și tu te-ai surpat. Înviat-a Hristos și ai căzut dracii. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața viețuiește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în mormânt. Că Hristos înviind din morți începătura celor adormiți S-a făcut. A aceluia este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin”.

Adrian Cocoșilă

Adevăratul creștinism înseamnă luptă

Fără cruce, fără luptă, nu există mântuire! Aceasta este învățătura creștinismului. Învățătura luptei, a suferinței trece ca un fir roșu prin toate scrierile sfinte și prin toată istoria Bisericii, iar viețile sfinților care trăiau pe placul lui Dumnezeu, luptătorii duhovnicești pentru credința creștină sunt dovada acestui fapt.

„Și chemând la Sine mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a zis: Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (Mc. 8, 34).

Postul Mare este un timp al pocăinței, iar acesta înseamnă lupta cu sine împotriva tentației de a cădea pradă patimilor și poftelor, luptă pe care Dumnezeu însuși a asemănat-o cu purtarea unei cruci tocmai din cauza greutateii sale. Iar acest lucru nu este amintit chiar la mijlocul Postului Mare în Duminica Sfintei Cruci. Așa cum Iisus a purtat Crucea de dragul mântuirii noastre, și noi trebuie să purtăm „crucea Sa” pentru a ne mântui.

Fără cruce, fără luptă, nu există mântuire! Aceasta este învățătura creștinismului. Învățătura luptei, a suferinței trece ca un fir roșu prin toate scrierile sfinte și prin toată istoria Bisericii, iar viețile sfinților care trăiau pe placul lui Dumnezeu, luptătorii duhovnicești pentru credința creștină sunt dovada acestui fapt. Postul Mare reprezintă un exercițiu anual în care fiecare încearcă să își poarte crucea în viața aceasta, o luptă spirituală strâns legată de viața întreagă a creștinilor.

Dar în vremurile noastre, în secolul XX al erei creștine, oamenii înțelepciunii sau neocreștinii așa cum preferă să fie numiți, nici nu vor să audă despre asta. Aceștia predică un soi de iubire creștină, roz și siropoasă și îndeamnă la bucuria necondiționată față de frumusețile trecătoare ale vieții de pe pământ. Sunt ignorate complet pasajele nenumărate din Sfânta Scriptură care vorbesc cu ardoare și elocință despre luptele spirituale, care ne îndeamnă să ne sforțăm pentru a ne asemăna cu Hristos purtându-ne crucea, și cele despre numeroasele suferințe care îi așteaptă pe creștini în viața aceasta, pornind chiar de la cuvintele pe care Iisus Hristos Mântuitorul le-a adresat apostolilor la Cina cea de Taină: „Aceștia vi le-am grăit, ca întru Mine pace să aveți. În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea” (In. 16, 33). Iar aceasta pentru că, așa cum însuși Hristos explică, adevărații creștini nu sunt din lume (In. 15, 19), întrucât lumea întreagă zace sub puterea celui rău (1 In. 5, 19). De aceea ne îndeamnă să: „Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este în el” (1 In. 2, 15). Prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu. Cine deci va voi să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș lui Dumnezeu (Iac. 4, 4).

Acești oameni ai înțelepciunii moderni nu reușesc să vadă că în Cuvântul lui Dumnezeu nu se promite nicăieri împlinire duhovnicească și nici binecuvântare paradisiacă în viața de pe pământ. Din contră, se pune accent pe faptul că viața pământească se va îndepărta de Poruncile Domnului, iar oamenii vor decădea tot mai mult din punct de vedere moral (2 Tim. 3, 1-5), iar acela care va vrea să trăiască cucernic în Hristos va fi prigonit.

Iar oamenii răi și amăgitori vor merge spre tot mai rău, rătăcind pe alții și rătăciți fiind ei înșiși (2 Tim. 3, 12-13) și în cele din urmă ziua Domnului va veni ca un fur, când cerurile vor pieri cu vuet mare, stihiele, arzând, se vor desface, și pământul și lucrurile de pe el se vor mistui (2 Pt. 3, 10). Dar noi așteptăm, potrivit făgăduințelor Lui, cer nou și pământ nou, în care locuiește dreptatea (2Pet. 3, 13), cetatea sfântă, noul Ierusalim, pogorându-se din cer de la Dumnezeu, (Ap. 21, 2) care i-a fost revelată lui Ioan, martorul tainelor, în timpul viziunii sale.

Toate acestea însă nu sunt pe placul neocreștinilor. Ei vor binecuvântare aici, pe lumea aceasta, împovărată de nenumărate păcate și ticăloșenie, și o așteaptă cu nerăbdare. Aceștia cred că cea mai sigură cale de a o obține este prin unirea tuturor oamenilor într-o nouă biserică ce include nu doar romano-catolici sau protestanți ci și evrei, musulmani și păgâni, fiecare păstrându-și propriile convingeri și percepții eronate. Iubirea „creștină” imaginară, în numele fericirii viitoare a omului pe pământ, nu poate decât să calce în picioare Adevărul.

Sfârșitul acestei lumi, deși proorocit prin Cuvântul lui Dumnezeu, este considerat a fi un eveniment catastrofal, de nedescris, ca și cum nu ar sta în puterea lui Dumnezeu, și aparent destul de nedorit. Ei admit cu greu posibilitatea unui sfârșit al lumii (cum ar putea cineva să nu accepte ceva proorocit prin Cuvântul lui Dumnezeu?) dar cu specificația că acesta se va produce în viitorul extrem de îndepărtat, nu în viitorul imediat, ci în miliarde de ani de acum înainte.

De ce toate astea? Am putea spune pentru că nu au destulă credință, sau chiar nu cred deloc în învierea morților și în viața viitoare. Pentru ei totul se petrece în viața de pe pământ, iar când ea se termină, la fel se întâmplă și cu totul din jur.

În câteva din aspectele sale, mai ales prin așteptarea unei vieți fericite în lumea aceasta, mentalitatea lor se aseamănă cu erezia răspândită în primele secole ale creștinismului numit milenarism și care vorbea despre domnia timp de 1000 de ani a lui Hristos pe pământ. De aceea am putea numi manifestarea sa modernă neomilenarism.

Trebuie să conștientizăm faptul că milenarismul a fost condamnat în cadrul Sinodului al II-lea Ecumenic din anul 381, iar faptul că unii cred în el acum, în secolul XX este de neiertat. Mai mult decât atât, această formă contemporană de neomilenarism este mai gravă decât erezia din trecut întrucât se bazează pe inexistența unei vieți viitoare și dorința de a obține fericirea pe pământ, folosindu-se de toate realizările și de progresul material din prezent.

Această învățătură falsă dezlanțuie un rău teribil, și adoarme vigilența duhovnicească a credincioșilor sugerându-le faptul că sfârșitul lumii este departe (sau că poate nu va veni deloc) și de aceea nu este nevoie să ne rugăm, așa cum ne îndeamnă Iisus Hristos Mântuitorul (Mt. 26, 41), de vreme ce totul în lumea asta se îndreaptă spre bine, iar progresul spiritual ține pasul cu cel material. Iar fenomenele groaznice pe care le vedem în prezent sunt toate trecătoare, totul s-a mai întâmplat odată și în mod inevitabil vor trece, iar religia înfloritoare a creștinismului o va înlocui.

Așadar, totul e în regulă! Nu trebuie să depunem prea multă muncă, nu e nevoie de luptă duhovnicească, posturile pot fi anulate. Totul va fi mai bine de la sine, până când Împărăția lui Dumnezeu va fi stabilită pe pământ printr-o fericire universală pământească. Aceste afirmații nu au scopul decât de a răsturna creștinismul.

Fără luptă duhovnicească nu există și nici nu poate exista creștinismul adevărat! Așadar, calea pe care trebuie să o urmăm nu este aceea a mișcărilor moderne și nici cea a neomilenarismului, ci purtarea crucii proprii și urmarea lui Hristos: Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie (Mc. 8, 34)

Dialog despre post cu un călugăr din Sfântul Munte

Să nu uităm că postul este mai întâi de toate să flămânzim după Dumnezeu

Muntele Athos... un pământ cu bună-mireasmă umblat de sfinți și semănat de la un capăt la altul cu moaștele lor. Un loc de întâlnire a urmașilor lui Adam cu Creatorul pe care L-au uitat. Aici omul se luptă, se nevoiește iar Dumnezeu se oferă în mod constant. La fel și omul. Athos este un Sfânt Altar, un loc al sacrificiului. Urci și sufletul respiră. Fiecare întâlnire este o învățătură spirituală. Îți arunci plasele și pescuiești h r a n ă s p i r i t u a l ă din mările paradisului.

Binecuvântează părinte!

„Dumnezeu să te binecuvânteze, bucuria mea!”

Sunteți de mult timp în Sfântul Munte?

„Viețuiesc aici de șaiszeci de ani, dar ce sunt șaiszeci de ani în fața lui Dumnezeu; o respirație.”

Părinte, aș vrea să-mi spuneți câteva cuvinte despre post.

„Pentru a da un sfat trebuie ca mai întâi să-l experimentezi, trebuie să-l trăiești. Doar cineva care s-a născut lângă mare sau este un om al mării poate vorbi despre mare. Dar mă voi supune dorinței tale și îți voi împărtăși din învățăturile Părinților care erau prieteni ai postului.”

Părinte, este postul un scop în sine?

„Postul nu este un scop în sine, ci un mijloc spre scop. Spre exemplu, să vii la Muntele Athos a fost scopul tău, destinația ta. Ambarcațiunea care te-a adus aici a fost doar mijlocul prin care ți-ai îndeplinit scopul. La fel este și cu postul: este unul dintre mijloacele oferite nouă de dragostea lui Dumnezeu, mijloc care să ne facă să râvnim pe Dumnezeu. Dumnezeu este scopul și destinația noastră.”

Când a apărut postul?

„Postul este îngemănat cu umanitatea. Potrivit Sfântului Vasile cel Mare, postul a fost dat omului de către Dumnezeu în rai.”

Dar de ce a dat Dumnezeu porunca postului? Pentru a-l distruge pe om?

„Nu, ci pentru a-l mântui! Sfântul Ioan Gură de Aur scrie că atunci când Dumnezeu l-a creat pe om El l-a luat și l-a așezat în mâinile postului, care este o mamă afectuoasă și un învățător excelent. L-a încredințat postului pentru mântuirea lui. Deși postul este un învățător, acesta nu îl limitează ci îl zidește pe om.”

Părinte, este postul o necesitate?

„Sfântul Ioan vă va răspunde iarăși: «Dacă postul era necesar în Eden, este cu atât mai necesar în afara lui. Dacă înainte de a ne lovi aveam nevoie de medicament, cu atât mai mult vom avea nevoie după ce ne-am rănit. Înțelegi?»”

Ce?

„Porunca postului a fost dată în rai ca o precauție împotriva căderii. De la căderea omului este dat în scop terapeutic, de refacere.”

Atunci care este scopul postului?

„Postul ofilește dorințele păcătoase, spune Sfântul Maxim Mărturisitorul; și Sfântul Simeon Noul Teolog spune că postul ne înmoaie inimile. Sfântul Grigorie Palama spune că prin post se împlinește și desăvârșește orice faptă bună. Acestea sunt motivele pentru care Sfântul Ioan Gură de Aur își mărturisește dragostea pentru post: «Iubesc postul pentru că este mama înțelepciunii și fântâna actelor filozofice.»”

Cum ar trebui să postim?

„Postul este un mijloc, o unealtă spirituală care nu este limitată la mâncare, ci omul ca întreg trebuie să participe la el în chip psihosomatic, adică trup și suflet. Sfântul Ioan Gură de Aur spune: «Postești? Dovedește-mi asta prin lucrările tale. Dacă vezi un om sărman, miluiește-l. Dacă vezi că un prieten este lăudat, nu-l invidia. Nu posti doar cu gura, ci și cu ochii și urechile și picioarele și mâinile și cu toate măduarele trupului tău. Postește cu mâinile, lepădându-te de lăcomie. Postește cu picioarele, încetând să mai alergi după păcate. Postește cu ochii, disciplinându-i pe aceștia să nu mai privească la ceea ce este păcătos. Postește cu urechea, ne mai ascultând vorbele deșarte și bârfele. Postește cu gura ne mai vorbind cuvinte netrebnice și critici nedrepte. Pentru că ce vom folosi dacă ne abținem de la păsări și pește, dar ne mușcăm și devorăm semenii?»”

Cum ne mușcăm și devorăm frații?

„Prin defăimări și critici, care vin din lipsa de dragoste pentru fratele nostru.”

Mulțumesc Părinte. Învățătura ta mi-este de mult folos duhovnicesc.

„Să mulțumim lui Dumnezeu pentru că ne-a luminat sfinții. Mergi cu bine și Harul lui Dumnezeu să se pogoare peste tine, fie ca Maica Domnului să te ocrotească, și sfinții să te călăuzească. Și nu uita că postul este mai întâi de toate să flămânzim după Dumnezeu!”

www.doxologia.ro

Anul acesta se împlinesc 200 de ani de la înființarea mitropoliei Chișinăului și Hotinului. Cu acest prileg redacția va publica o serie de materiale dedicate acestui eveniment.

ÎNFIINȚAREA MITROPOLIEI CHIȘINĂULUI ȘI HOTINULUI

(sfârșit, începutul în nr. 1 (258), 2013)

Însă au fost cazuri când chiar mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodonia a fost nevoit să se implice pentru a curma anumite abuzuri din partea clericilor basarabeni.

Pe adresa mitropolitului veneau scrisori din partea enoriașilor în care aceștia se plângeau că unii preoți cer niște sune exagerate pentru săvârșirea anumitor slujbe. De aceea Mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni, la 23 noiembrie 1812 emite o circulară în care sunt stipulate prețurile pentru diferite trebuințe (vezi tabelul de mai jos).

	Lei	Parale
Pentru 40 de slujbe	12	-
Pentru citirea Evangheliei	-	20
Pentru citirea Psaltirii	1	-
Pentru slujba înmormântării maturilor	1	-
Pentru înmormântarea pruncilor	-	20
Pentru prima cununie	1	-
Pentru cununia a doua	1	20
Pentru Liturghie	-	10
Pentru sfințirea mică a apei	-	10
Pentru Tedeum sau Paraclis	-	10
Pentru rugăciunea din prima zi de la naștere	-	5
Pentru rugăciunea din a 8 zi de la naștere	-	3
Pentru Botez	-	10
Pentru rugăciunea mamei din a 40 zi după naștere	-	6

Aceasta măsură, în concepția mitropolitului Gavriil Bănulescu-Bodoni, urma să pună capăt abuzurilor din partea unor clerici.

Unul dintre cele mai păgubitoare vicii ale societății este beția. Acest flagel cuprinsese și o parte din clerul din Rusia, dar și cel basarabean, de aceea mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni este nevoit să întreprindă o serie de măsuri pentru a pune capăt acestui viciu. Pe data de 7 iunie 1819, mitropolitul Gavriil scrie o pastorală specială către clericii din Basarabia.

Motiv pentru această pastorală a servit un caz ieșit din comun care a avut loc în or. Veazniki, gubernia Vladimir, unde diaconul catedrale din localitate Vasiliu Milovidov aflându-se în stare de ebrietate, cerea de la soție bani pentru băutura. Însă soția a refuzat să-i dea bani. Atunci diaconul luă toporul și aplicându-i câteva lovituri la cap a omorât-o.

Aflând despre acest caz dintr-un ucuz al Sfântului Sinod, mitropolitul Gavriil scrie o pastorală către clerul basarabean. Pastorală a fost descoperită de către Av. Stadnișki în biserica din s. Komarova, județul Hotin.

În această document mitropolitul Gavriil îi cheamă pe clerici să-și amintească de jurământul care l-au dat înainte de a primi taina Hirotoniei: că vor trăi așa „cum a poruncit Domnul nostru Iisus Hristos”. Mai apoi, mitropolitul Gavriil roagă ca preoții să-și dea seama de înalta slujire pe care o au, să fie neprihăniți, calzi la rugăciune să fie pildă în toate pentru cei păstoriți. „Nu vă îmbătați de vin, în care este pierzare, ci vă umpleți de Duhul”, „încercând ce este bineplăcut Domnului”. „Umblați ca fii ai luminii”, „să umblați cuviincios, ca ziua: nu în ospețe și în beții, ...Ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și grija de trup să nu o faceți spre poftă” și dacă veți proceda astfel, spune mitropolitul Gavriil, veți obține milă de la Dumnezeu, și pe mine mă veți scuti ne necesitatea de a vă pedepsi.

În aceeași pastorală, mitropolitul Gavriil face și unele amenințări la adresa clericilor care vor continua în beții, spunând că vor fi lipsiți de demnitatea preoțească,

iar dacă vor deceda din cauza beției, nu vor fi înmormântați după obiceiul creștinesc, ci ca pe sinucigași și nu vor fi săvârșite rugăciuni pentru sufletele lor.

Amenințările sunt destul de serioase și credem că au avut efectul scontat.

Aflându-se în fruntea Arhiepiscopiei Chișinăului și Hotinului, mitropolitul Gavriil a făcut lucruri bune pentru românii din Basarabia și Transnistria, în primul rând reușind ca toți românii din Rusia, care locuiau în diferite regiuni după ordinea civilă, să fie uniți bisericește în aceleași unitate administrativ-teritorială sub un singur omofor, cel al mitropolitului Gavriil. Lucrul acesta este de o însemnătate deosebită deoarece menține unitatea spirituală a românilor ruși de la trupul țării. Venind la conducerea eparhiei Chișinăului și Hotinului a găsit doar 712 de biserici în teritoriul dintre Prut și Nistru, dintre care abia 40 dintre acestea erau construite din piatră, dintre care cea mai veche era biserica Mazarachi din Chișinău, și una din cărămidă. O activitate deosebită desfășoară Mitropolitul Gavriil în domeniul construcției edificiilor de cult. Astfel chiar în primul an de la stabilirea sa în Basarabia aici au fost construite sau reparate și sfințite până la 50 de biserici. După cum aflăm dintr-o scrisoare a mitropolitului Gavriil, adresată Sfântului Sinod la 4 noiembrie 1812 sub Nr. 1081, în care se spune: «Deoarece provincia aceasta de dincoace de Nistru, după alipirea la Rusia, s-a despărțit cu totul și în privința duhovnicească de eparhia Moldovei, și între timp s-au întâmplat sfințiri de biserici și cereri de Sfântul Mir pentru biserici, în care s-au adresat mie, ca cel în drept, plecat rog Sfântul Sinod să nu amâne a elibera 50 de antimise, din care 25 de mătase iar 25 de pânză, și pentru sfințirea acestor antimise, cantitatea cuvenită de Sfinte Moaște ale mucenicilor, cât și Sfântul Mir în cantitate pentru 775 biserici parohiale și toate să se dea prin acest trimis special Isidor Gherbanovschi». Primind acest mesaj Sfântul Sinod a poruncit ca Sfântul Mir să fie luat de la Kiev, în acest scop s-a trimis un ordin special Preasfințitului Serafim, Mitropolitul Kievului. S-a ordonat Preasfințitului Ambrosie, Mitropolitul Novgorodului și Sankt-Peterburgului ca să elibereze cuvenita cantitate de părțile de Sfinte Moaște ale mucenicilor, pentru sfințirea Antimiselor amintite. Antimisele cerute de mitropolitul Gavriil pentru bisericile din Basarabie urmau să se tipărească în tipografia sinodală, cumpărând în acest scop cantitatea necesară de material, din «sumele tipograficești ce avea Sfântul Dirigentul Sinod» și după tipărire au fost date numitului Gherbanovschi pentru a fi aduse la Chișinău. Astfel că îngrijindu-se de construcția edificiilor de cult spre sfârșitul păstoriei sale în Basarabia numărul acestora sporice cu peste 200 de biserici ajungând la peste 900. În timpul lui Gavriil au fost efectuate și alte lucrări de construcție sau reparație a unor impunătoare clădiri și edificii, aici putem aminti zidirea Mitropoliei din Chișinău (1817), s-a îndrumat zidirea catedralei «Nașterea Domnului» din Chișinău, proiectul fiind acceptat și locul sfințit în 1818, dar construcția s-a terminat abia sub urmașul său Dimitrie (1836). Tot în timpul păstoriei Mitropolitului Gavriil încep lucrările de reconstrucție la mănăstirea Căpriană. Astfel al 12 iulie 1818 la porunca lui, aici, începe construirea unui paraclis de iarnă cu hramul „Sfântului Mare Mucenic Gheorghe”. În 1819 încep lucrările de reconstrucție la principala biserică a Căprienii «Adormirea Maicii Domnului», lucrări care au fost terminate în august 1820. Alte două edificii ecleziastice au fost reconstruite sau înălțate în Chișinău în această perioadă, este vorba de bisericile «Buna Vestire» (1810) și «Sfântul Gheorghe» (1819).

După trecerea la cele veșnice a mitropolitului Gavriil Bănulescu în 1821, la conducerea eparhiei vine Dimitrie (Sulima), care până atunci era episcop vicar de Tighina și Akerman (din 1811), care întreprinde o serie de reforme, „Dicasteria” din Chișinău în 1835 a fost transformată în „Consistoriu bisericesc”. Noua unitate avea atribuții administrative, judecătorești și de control. Protopopiatele au fost înlocuite cu 8 „protoierii” după numărul ținuturilor din regiune. La 9 mai 1837 au fost scoase de sub jurisdicția arhiepiscopiei Chișinăului și Hotinului bisericile din stânga Nistrului, fiind incluse în arhidioceza Odesei și Hersonului de curând organizată.

Dr. Nicolae Fuștei

RUGĂCIUNEA DE ACASĂ ÎN TIMPUL POSTULUI

Să spunem rugăciunea cu frică și cu cutremur, ca și cum am șopti-o în urechea lui Dumnezeu.

În special acum când ne aflăm într-o perioadă mai accentuată de pregătire este mai ușor să ne formăm deprinderi duhovnicești care să ne însoțească atât în timpul postului cât și în afara lui. Astfel este foarte important să se creeze, chiar și în singurătatea și intimitatea fiecăruia, o asemănare cu atmosfera de rugăciune din biserică, o liturghie după liturghie. Cum se poate face aceasta? Iată câteva sfaturi scurte de la Pr. Serghei Chetverikov (†1947):

În primul rând, prin alegerea unui colț de rugăciune liniștit. Acasă, poate deasupra patului, agățați două sau trei icoane și o candelă înaintea lor. Apoi, este vital să stabilim un program permanent de rugăciune acasă. Stabiliți o vreme de rugăciune: seara, dimineața și în timpul zilei. Programul de rugăciune să nu fie prea lung, așa încât să nu devină prea obositor din pricina noutății acestei experiențe. Răstimpul oferit rugăciunii trebuie întotdeauna să fie tratat cu frică, efort și atenție. Pe lângă rugăciunea personală este nevoie și de unele elemente externe: statul în picioare, metaniile, îngenunchiatul, însemnarea cu semnul Sfintei Cruci, citirea rugăciunilor. Cu cât mai des se va ruga cineva astfel, cu atât mai bine. Este bine să ne obișnuim cu rugăciunea, întrucât la început, sufletul este imediat aprins de dorul rugăciunii.

Trebuie să ne rugăm simplu: ridicându-ne la rugăciune, să spunem rugăciunea cu frică și cu cutremur, ca și cum am șopti-o în urechea lui Dumnezeu, însoțind cuvintele rugăciunii cu semnul Sfintei Cruci, metanii și plecări ale genunchilor. Canonul de rugăciune pe care ni-l trebuie îndeplinit mereu, fără scăpări.

Există chiar și trepte ale rugăciunii: prima treaptă este cea a rugăciunii fizice, care constă mai mult din citirea rugăciunilor, stat în picioare și metanii; mintea hoinărește, nu există o înclinație ontologică spre rugăciune: efortul și răbdarea sunt indispensabile; aceasta este rugăciunea activă. A doua treaptă este rugăciunea stăruitoare: mintea începe să se obișnuiască să se concentreze la vremea rugăciunii și să rostească toată rugăciunea fără ca gândurile să se risipească. A treia treaptă este rugăciunea simțurilor: inima devine plină de sentimente, și ceea ce până aici era gând acum devine sentiment. Cine a ajuns la această treaptă se roagă fără cuvinte, căci Dumnezeu este Dumnezeu inimilor.

Citiți Cuvântul lui Dumnezeu, Noul Testament, și înainte să citiți vorbiți cu Dumnezeu prin rugăciune, așa încât Dumnezeu să vă ajute să înțelegeți, să rețineți și să puneți în practică ceea ce ați citit. Nu vă înfricoșați de ascetism, efort, post, rugăciune și abținere către care sunteți chemați de Dumnezeu.

Toate acestea sunt plictisitoare și sunt o povară doar dacă sunt lucrate fără să vă gândiți la Hristos, dar când sunt lucrate în numele lui Hristos, cu credință și cu dragoste, atunci jugul devine și povara devine ușoare.

Fie ca Domnul să ne ajute pe toată durata Postului Mare să îl îndeplinim pe acesta cum se cuvine așa încât să putem praznui cu vrednicie Sfânta Înviere!

EUTANASIA ESTE ÎMPOTRIVA LUI DUMNEZEU

Originea discuțiilor despre eutanasiere din ultima perioadă este o întâmplare din Belgia. Aici, niște gemeni care nu sufereau de o boală în fază terminală au fost eutanasiați, iar partidul de la putere a propus extinderea Legii eutanasierei la copii și suferinzii de Alzheimer. Toate acestea în contextul în care medicina a dezvoltat foarte mult algeziologia și îngrijirea paliativă, iar creștinismul susține că eutanasia încalcă porunca „Să nu ucizi”.

Gemenii Eddie și Marc Verbessem din Anvers, în vârstă de 45 de ani, surzi din naștere, după ce au aflat că vor rămâne orbi, considerând că nu vor putea trece peste suferința de a nu se vedea unul pe altul, au cerut să fie eutanasiați. Comisia medicilor spitalului din Anvers a considerat că cei doi nu intră în normele legale, însă unul din susținătorii eutanasierei, dr. David Dufour, de la Spitalul Universitar din Bruxelles, le-a primit cererea. Cei doi gemeni au primit injecția letală în ziua de 14 decembrie 2012. Belgia practică eutanasia bolnavilor care nu sunt în fază terminală dacă aceștia pot dovedi că suferă sau vor suferi dureri insuportabile, inumane, în conformitate cu semnătura unui medic specialist.

La doar câteva zile după moartea gemenilor, partidul care se află la guvernare în Belgia a înaintat un proiect de lege, prin care permite și eutanasierea copiilor grav bolnavi, precum și a suferinșilor de Alzheimer. Potrivit actului, pot opta pentru eutanasiere doar minorii care au discernământ.

A dorit să fie viu

De aici a pornit o întreagă polemică despre eutanasiere în presă, la televiziuni și pe internet. Aș vrea să amintesc articolul belgianului Tom Mortier, publicat în „Artsenkrant” (Jurnalul de medicină), unde povestește cum mama sa, care avea depresie cronică, a fost eutanasiată. Acesta este revoltat pentru că medicii nu l-au consultat și se întreabă cum poate un bolnav în depresie cronică să fie deplin conștient atunci când cere injecția letală? Sau cum poate un doctor să fie absolut sigur că pacientul nu mai dorește să trăiască? Mortier crede că în viitor societatea belgiană va fi marcată de singurătate, iar membrii ei nu vor mai dori să se îngrijească de ceilalți. Și atunci când vor suferi, vor cere doctorului să fie eutanasiați. În încheierea articolului, Tom Mortier le cere conașionalilor săi să regândească ceea ce cred: în viață sau în moarte.

Postat pe internet este și interviul acordat postului flamand VTM de „călăul” gemenilor Verbessem, dr. David Dufour. Un doctor între două vârste, cu fața senină și mulțumit că și-a îndeplinit misiunea, explică cum cei doi frați i-au făcut cu mâna, bucuroși, înainte să primească ultima injecție, cea letală. Nu de aceeași părere a fost, în urmă cu doi ani, Richard Rudd, care, paralizat în patul de spital, i-a implorat prin clipirea ochilor pe medicii care-l considerau „în comă ireversibilă” să nu-l deconecteze de la aparate. Britanicul și-a asumat suferința și noua viață pentru a fi viu.

Abuzul în eutanasiere

Și în România s-a vorbit despre eutanasiere în mass-media. Printre altele, dr. Constantin Bogdan, fondatorul Spitalului de Boli Cronice „Sfântul Luca”, a declarat cotidianului „România liberă” că a întâlnit 12 pacienți care doreau să fie eutanasiați. Dar cu toate acestea președintele Colegiului Medicilor din România, Vasile Astărăstoae, susține că în societatea românească eutanasierea nu are mulți aderenți, în pofida unor campanii care s-au făcut în favoarea acesteia. Această practică e interzisă atât prin Codul penal, cât și prin Codul deontologic al Colegiului Medicilor. De aceea sunt puțini medici care ar accepta eutanasierea, și mai puțini pacienți care ar solicita-o. „Este însă un lucru de remarcat, că există o prezentare sentimentală a eutanasierei, deoarece ea constituie un subiect de presă”, spune Vasile Astărăstoae.

Despre cazul gemenilor Verbessem, Vasile Astărăstoae spune că este „o forțare a notei, inclusiv a legislației belgiene, pentru că legislația belgiană spune foarte clar condițiile în care se practică eutanasierea. Aici se merge pe principiul pantei lunecoase, pentru că în mod normal nu ar fi trebuit să li se acorde această aprobare de eutanasiere, chiar după legislația belgiană. Dar s-au găsit porțițe ca să extindă puțin limita legii, și în cadrul eutanasierei abuzul este lucrul care trebuie să ne pună în gardă”. Eutanasierea și sinuciderea asistată medical (SAM) sunt ilegale în majoritatea țărilor lumii. Printre statele care totuși au legalizat aceste practici sunt Belgia, Olanda, Luxemburg, Elveția și în SUA statele Oregon, Washington și Montana.

Argumentele pro-eutanasiere nu mai sunt de actualitate

Eutanasierea nu poate fi acceptată din mai

multe rațiuni, spune președintele Colegiului Medicilor din România. „Din rațiuni spirituale, pentru că nu poți să distrugi ceva pentru care nu ai fost creator și proprietar. Din rațiuni deontologice-medicale, pentru că mâna care vindecă nu poate să fie și mâna care ucide. Și, de asemenea, din rațiuni legale, pentru că indiferent ce am spune, ea nu poate să fie decât un omor, pentru că suprimă viața celui alt.” Vasile Astărăstoae susține că argumentele în favoarea eutanasierei nu mai sunt de actualitate. Suferința fizică nu mai este greu de suportat deoarece algeziologia (știința de a combate durerea) s-a dezvoltat foarte mult în favoarea pacientului, iar suferința psihică se poate ameliora prin grupuri de susținere. „Se spunea că nu există alternativă, astăzi avem asistența medicală, psihologică și spirituală la sfârșitul vieții și îngrijirile paliative. Cu alte cuvinte, eutanasierea nu rezolvă o problemă, pentru că încalcă o logică primară, distrugi întregul pentru o parte, și nu doar o parte. Or, a distruge întregul înseamnă că de fapt rațiunea de a exista a actelor medicale dispăre”, conchide Vasile Astărăstoae.

„Eutanasierea este împotriva lui Dumnezeu”

Eutanasierea încalcă porunca a șasea a Decalogului de a nu ucide. Viața omenească este un dar al lui Dumnezeu. Ea este o realitate irepetabilă, de aceea trebuie apărată și îngrijită în orice moment s-ar găsi purtătorul acesteia.

„Eutanasierea este un act împotriva lui Dumnezeu. Omul nu poate atenta nici la viața lui, nici la viața vreunui semen de-al său pentru că, în ultimă instanță, aceasta înseamnă atentat la suveranitatea lui Dumnezeu. De orice tip ar fi, eutanasierea este expresia unei mentalități secularizate care are pretenția că omul are dreptul să dispună de viața lui și a altuia. Eutanasierea este și expresia unei etici hedoniste și utilitariste care nu văd și rostul suferinței”, se spune în rezoluția Comisiei de Bioetică a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Creștinismul nu exclude suferința. A fi creștin înseamnă a participa la viața în Hristos, a face din lumina Lui lumina ta, din viața Lui viața ta. Urmând, așadar, lui Hristos, prin suferința ta, participi într-un anume fel la suferința și patimile lui Hristos. „Biserica recomandă folosirea tuturor mijloacelor în vederea ușurării durerii provocate de boală: în primul rând a celor de natură spirituală, înțelegându-se prin aceasta administrarea Sfintelor Taine, consilierea duhovnicească, rugăciune și susținere morală, iar în al doilea rând, de natură medicală, prin administrarea tratamentelor normale, prin asigurarea igienei corespunzătoare și a tratamentelor paliative”, mai spune Comisia de Bioetică.

www.ziarullumina.ro

POETUL NAȚIONAL ȘI PREOTUL ALEXEI MATEEVICI COMEMORAT LA CRIULENI

În ziua celei de a 125-aniversări a marelui nostru înaintaș Alexei Mateevici, biblioteca „Tamara Isac” din Criuleni a găzduit simpozionul „Alexei Mateevici – poet al limbii și credinței” la care pe lângă numeroși oameni de cultură, pedagogi și elevi a fost prezent și Consilierul Cultural al Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove – Prot. Mitr. Nicolae Ciobanu.

Părintele Nicolae a vorbit celor prezenți despre Alexei Mateevici – preotul, care a dus o intensă activitate pastorală, făcând parte din pleiada slujitorilor de la începutul secolului trecut ce au răspândit slova Evangheliei, dar în același timp au dus și o intensă luptă patriotică.

Anual Alexei Mateevici este comemorat și pomenit atât în mediile academice din țară dar și în sfințele biserici, datorită meritelor sale față de cultura și spiritualitatea autohtonă.

Slujbă arhierescă la biserica antică Thaba-Erdy

La 8 aprilie, la biserica antică Thaba-Erdy din defileul Assi al Republicii Ingușetia a fost oficiată o slujbă arhierescă pentru prima dată în istoria modernă. Te Deum-ul a fost săvârșit de episcopul de Mahacikala și Groznîi Varlaam.

În Parlamentul Ucrainei s-a adoptat un proiect de lege care interzice avortul!

2000, până la 15 avorturi în anul 2010, aceste cifre însă oricum e mai mare ca-n țările Europei. Specialiștii ONU remarcă că Ucraina are nevoie urgentă de a investi în programe care susțin reproducerea și creșterea natalității și la păstrarea sănătății femeilor", se spune în document. În afară de aceasta, după părerea autorilor proiectului, legalizarea avortului e una din pricina cea mai mare a scăderii demografiei în Ucraina.

În parlamentul Ucrainei s-a adoptat un proiect de lege care prevede interzicerea întreruperii sarcinii (avort). Proiectul de lege N.2646-1, au introdus deputații din fracția "Libertatea", Alexandru Sîci, Ruslan Zelik și Ruslan Marținkiv. Deputații propun în genere de interzis întreruperea sarcinii, cu excepția cazurilor când:

- gravitatea pune în pericol viața femeii însărcinate;
- dacă sunt dovezi medicale privind patologia fătului, care va dăuna fătului după naștere;
- dacă prin mijloc juridic au fost dovediți factorii că sarcina a avut loc după un viol.

Pe medicii care vor efectua avorturile se propune să fie judecați și condamnați de la 3 la 7 ani, iar fețele care nu au studii medicinale, pentru o așa operație propun să îi condamne pe 7 ani privațiune libertate. Pentru propaganda publică la efectuarea avorturilor deputații propun să amendeze de la 50 - 100 din venitul (minimum e de 17 grivne). Ei au declarat că se înfăptuiește această lege, deoarece Ucraina depășește orice țară a Europei în efectuarea avorturilor.

"Necătând la faptul că numărul avorturilor în țară au scăzut de la 34 din 1000 de femei ucrainene în vârsta fertilă în anul

"În majoritatea localităților din Ucraina, mortalitatea depășește natalitatea aproape de 3 ori. În ultimii 20 ani populația Ucrainei s-a micșorat cu 5 mln oameni (din 52 mln - la 47 mln). Dacă această dinamică demografică va continua, atunci peste câțiva ani populația Ucrainei va consta majoritatea din emigranți din Asia", - explică poziția sa liberalii. Ei au motivat legea actuală prin faptul că pe data de 28 iulie anul curent, Ucraina va sărbători 1025 ani de Încreștinare, dar și din "punct de vedere religios, e cunoscut tuturor că bisericile creștine din Ucraina sunt împotriva avortului, considerând aceasta moarte de om". Astăzi în Ucraina sunt permise avorturile la termenul 12 - 22 săptămâni în instituțiile medicinale.

Noi experimente arată că Giugliul nu este medieval

Noi experimente științifice, conduse de Universitatea din Padova, par a confirma faptul că Giugliul din Torino poate fi datat înapoi în timp în primul secol. Aceasta întărește tradiția conform căreia pânza ce poartă imprimată imaginea unui om răstignit ar fi chiar aceea în care a fost învelit trupul lui Iisus Hristos după ce a fost coborât de pe cruce. Informația, conform VaticanInsider, a apărut în cartea publicată de Giulio Fanti, profesor de măsurători mecanice și termale de la Facultatea de Inginerie a Universității din Padova, și de jurnalistul Saverio Gaeta. Cartea, cu titlul "Il Mistero della Sindone" (Misterul Giugliului) a apărut, la editura Rizzoli (240 de pagini, 18 euro).

Noutatea adusă de această carte constă în rezultatele studiilor conduse de Fanti, publicate de asemenea într-o publicație de specialitate și evaluate de un comitet științific. Cercetarea a inclus trei noi teste, două chimice și unul mecanic. Primele două au fost făcute unul cu un sistem FT-IR, folosind deci lumina infra-roșie, iar celălalt cu spectroscopia Raman. Al treilea a fost un test mecanic multi-parametric, bazat pe cinci parametrii mecanici diferiți. Mașina folosită pentru examinarea fibrelor din Giugliu au permis cercetătorilor să examineze mici fibre în paralel cu alte douăzeci de mostre de pânză datate între 3000 îH și 2000 dH.

Noile teste de la Universitatea din Padova au fost făcute de mai mulți profesori universitari de la diferite universități italiene și toate conduc spre faptul că Giugliul datează din perioada în care Iisus Hristos a fost răstignit în Ierusalim. Rezultatele finale arată că fibrele examinate, prelevate din Giugliu, indică următoarele date, toate cu o siguranță de 95% și toate la secole de amplasarea în Evul Mediu dată de testul cu Carbon-14 din 1988: din testarea FT-IR Giugliu ar fi vorba de 300 îH ±400 de ani, după testul Raman 200 îH ±500 de ani, iar după testul mecanic 400 dH ±400 de ani. Media

tuturor celor trei rezultate este 33 dH ±250 de ani. Autorii cărți subliniază că nesiguranța datării medii este mai mică decât nesiguranța datărilor individuale, fiind apropiată de data istorică a morții lui Iisus Hristos.

Testele au fost făcute pe fibre mici de material extrase din Giugliu de micro-analitul Giovanni Riggi di Numana, decedat în 2008, dar care a participat la proiectul de cercetare din 1998 și care i-a predat materialul lui Fanti prin intermediul Institutului Cultural Fondazione 3M.

Catholica.ro

Biserica parașutată

Preoții ortodocși parașuțiști au inaugurat prima Biserică mobilă din lume. Oficialii Ministerului Apărării din Rusia au explicat că numărul recruților care se numesc ortodocși practicanți crește în fiecare zi.

Aceștia au cerut asistență religioasă ortodoxă și șansa de a se ruga, de a primi Sfânta Împărtășanie și de a fi sfătuiți de către un preot.

Exercițiile de două zile ale forțelor aeroperutate din regiunea Ryazan au avut în componență și preoți ortodocși, care participă la antrenamente împreună cu militarii. Un preot ortodox a sărit primul cu parașuta, iar apoi Biserica aeroperută a fost parașutată din avion.

Biserica mobilă este de fapt un cort uriaș gonflabil, folosit pentru slujbe, însă include un altar mobil, icoane, obiecte liturgice necesare slujbelor, conservate în spumă pentru a nu se distruge în timpul aterizării. Icoanele ortodoxe sunt îmbrăcate în vinil din aceeași rațiune.

Biserica zburătoare poate fi transportată în orice loc din Rusia, putând fi parașutată acolo unde sunt trupele armate. Preoții sunt astfel antrenați pentru parașutism și sunt pregătiți să meargă acolo unde le cere misiunea.

www.doxologia.ro

Duminica Ortodoxiei la Atena

Ortodoxia de pretutindeni a fost în sărbătoare duminica trecută, aniversând victoria Bisericii împotriva iconoclasmului și implicit a tuturor ereziilor din istorie și confirmarea și mărturisirea credinței celei adevărate care duce la mântuire.

La Atena, în Grecia, această sărbătoare a ortodoxiei și a icoanelor a avut o consistență aparte, în perspectiva înfrățirii și parteneriatului strâns dintre stat și Biserică.

Mai precis, la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, săvârșită de Preafericitul Ieronim, Arhiepiscopul Atenei și al întregii Grecii, a participat Președintele

Greciei, Karolos Papoulias. Slujba a avut loc la Biserica Sfântului Dionisie Areopagitul din Atena. Alături de primatul ortodox al Greciei au fost mai mulți mitropoliți greci.

În timpul Liturghiei, președintele elen a citit solemn Simbolul de Credință (Crezul) și Rugăciunea domnească Tatăl nostru.

Printre participanți, menționăm mai mulți miniștri, primarul Atenei, parlamentari, oameni politici și sute de credincioși din întreaga Grecie.

www.doxologia.ro

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anul 2013

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

"Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
http://www.curierulortodox.info
fustei_nicolae@yahoo.com

REDACȚIA
Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia "Prag"
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 800
Comanda: